

Каква е пролет хубава,
каква е гора зелена
с бистра вода студена.
Събрали ми се отбрали
трима четирима от Котел,
шест мина от Цариград
и Васил Рахнев от Градец,
и брат му Хаджи Матея,
кой ще им бъде войвода?
Стеван Караджа байрактар.
Ходили хайдутували
по Пиринските балкани,
по Странджанските дъбрави.
Кога се назад върнали,
Средна са гора минали,
Стара планина наели,
че са на Стидов излезли
на Айдовските поляни,
на студенските кайнаци,
на софра таши седнали,
от там си Градец гледаха,
на сами ден Великден,
сред Градец хоро играе,
всичките хоро играят,
Маринка, булка Василца,
само тя хоро не играе,
Често към Стидов поглежда,
като че Васил ще види.
Васил Димитре думаше:
– Димитре, млади войвода,
пусли ме в Градец да ида,
аз имам стара майчица
и имам млада булчица